

Sygn. akt VI Ka 511/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Klara Łukaszewska (spr.)

Sędziowie SO Marek Klebanowicz SO Tomasz Skowron

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2013r.

sprawy **P. O.**

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 25 czerwca 2013 r. sygn. akt II K 412/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec skazanego P. O. w ten sposób, że:

1. obniża orzeczoną w pkt 1 części dyspozytywnej karę pozbawienia wolności do 2 (dwóch) lat,
2. obniża orzeczoną w pkt 2 części dyspozytywnej karę pozbawienia wolności do 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. M. kwotę 147,60 zł w tym 27,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

IV. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 511/13

UZASADNIENIE

P. O. skazany został prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 31 stycznia 2011 r. sygn. akt II K 1731/10 za czyn z art.278§1 kk popełniony w dniu 19 czerwca 2010 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 zł każda. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 24 października 2011r. sygn. akt II Ko 2270/11 zarządzono wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności.

II. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 06 czerwca 2011 r. sygn. akt II K 463/11 za czyn z art.279§1 kk popełniony w dniu 16 lutego 2011 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat . Postanowieniem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 23 kwietnia 2012 r. sygn.. akt II Ko 762/12 zarządono wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności.

III. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 11 października 2011 r. sygn. akt II K 933/11 za czyny z art.279§1 kk popełnione w nocy z 13 na 14 maja 2011 r. i z 12 na 13 marca 2011r. w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 kk na karę 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności, oraz z art.278§1 kk popełniony w dniu 30 kwietnia 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat . Postanowieniem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 23 lipca 2012r. sygn.. akt II Ko 1648/12 zarządono wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności.

IV. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 13 października 2011 r. sygn. akt II K 1132/11 za czyn z art.178a§1 kk popełniony w dniu 15 sierpnia 2011 r. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności , 2 lata zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.

V. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 28 października 2011 r. sygn. akt II K 1203/11 za czyn z art.279§1 kk popełniony w nocy 16 lipca 2011 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, z art.62ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 19 lipca 2011 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata . Postanowieniem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 27 czerwca 2012r. sygn.. akt II Ko 1203/11 zarządono wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności.

VI. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 17 listopada 2011 r. sygn. akt II K 1164/11 za czyn z art.279§1 kk popełniony w dniu 01 lipca 2011 r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat . Postanowieniem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 02 sierpnia 2012r. sygn.. akt II Ko 1958/12 zarządono wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności.

VII. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 22 lutego 2012 r. sygn. akt II K 1716/11 za czyn z art.288§1 kk popełnione w okresie od 03 września 2011 r. do 25 września 2011 r. w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 kk na karę 3 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 6 lat oraz karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 złotych każda. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 27 marca 2013r. sygn. akt II Ko 666/13 zarządono wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności.

VIII. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 19 kwietnia 2012r. sygn. akt II K 277/12 za czyn z art.279§1 kk popełniony w nocy z 3 na 4 grudnia 2011 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem łącznym z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie o sygn. IIK 412/13:

1. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego P. O. w wyrokach opisanych w punktach II i III części wstępnej wyroku i wymierzył skazanemu łączną karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. połączył karę ograniczenia wolności orzeczoną wobec skazanego P. O. w wyroku opisanym w pkt. IV części wstępnej wyroku oraz kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w punktach V, VI i VII części wstępnej wyroku i wymierzył skazanemu łączną karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

3. na podstawie art.572 kpk postępowanie wobec skazanego P. O. o wydanie wyroku łącznego w zakresie wyroku opisanego w pkt. I i VIII części wstępnej wyroku umarzył;

4. na podstawie art.63§1 kk na poczet orzeczonej w pkt. 2 wyroku kary łącznej zaliczył kary dotychczas odbyte w sprawach podlegających połączeniu, w tym jeden dzień zatrzymania w sprawie sygn. akt II K 1164/11 tj. 04 lipca 2011 r.;
5. na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwolnił skazanego P. O. od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa;
6. na podstawie art.29ust.1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. M. kwotę 144 zł (sto czterdzieści cztery) tytułem nieopłaconej obrony z urzędu oraz kwotę 33,12 zł (trzydzieści trzy złote dwanaście groszy) tytułem podatku vat.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca skazanego, który zarzucił:

- 1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie uznania, iż opinia o skazanym jest przeciętna, w sytuacji gdy skazany przebywając w areszcie nie sprawiał żadnych znaczących problemów wychowawczych i prezentuje właściwą postawę,
- 2) niewspółmierność orzeczonych wobec P. O. kar łącznych w wymiarze 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz w wysokości 4 lat pozbawienia wolności, w sytuacji, gdy okoliczności przedmiotowej sprawy, w szczególności pozytywna opinia z zakładu karnego, jego młody wiek, skutkować winny zastosowaniem zasady pełnej absorpcji i wymierzeniem skazanemu kar w dolnych granicach jej wymiaru.

Stawiając powyższy zarzut obrońca skazanego wniósł o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez orzeczenie wobec P. O. kary łącznej opisanej w pkt I wyroku w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności oraz kary łącznej opisanej w pkt II wyroku w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności,
- 2) zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego okazała się uzasadniona.

Na wstępie należy jednakże zaznaczyć, iż Sąd Rejonowy nie dopuścił się obrazy art. 86 § 1 kk. Przepis ten stanowi, że sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak – w odniesieniu do kary pozbawienia wolności 15 lat.

Sąd Rejonowy wymierzając kary łączne za dwie grupy przestępstw, pozostających w zbiegu realnym prawidłowo zastosował ten przepis, jako podstawę ich wymiaru. Orzeczone wobec skazanego kary łączne mieszczą się w granicach określonych tym przepisem.

Nie mniej jednak, jak słusznie podnosi skarżący, kar tych nie można ocenić jako sprawiedliwych.

W każdym postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego za podstawę orzekania kary łącznej przyjmuje się wyłącznie kary wymierzone za poszczególne przestępstwa. Wymiar kar łącznych w wyrokach objętych wyrokiem łącznym, nie wyznaczają bowiem ustawowych granic minimum i maksimum w jakich sąd może orzec nową karę łączną, gdyż z mocy art. 575 k.p.k. kary łączne orzeczone wcześniejszymi wyrokami ulegają rozwiązaniu. Sąd Rejonowy powinien zatem orzec karę za wszystkie zbiegające się przestępstwa, zgodnie z wyżej przytoczoną regułą: w granicach od najsurowszej z kar jednostkowych do ich sumy. Na tle okoliczności tej sprawy dawało to możliwość orzeczenia kary łącznej w granicach za pierwszą grupę przestępstw od dwóch lat pozbawienia wolności do trzech lat i dziewięciu miesięcy pozbawienia wolności, zaś za drugą grupę przestępstw od trzech lat do sześciu lat i dwóch miesięcy.

Przy wymiarze kary łącznej zasadnicze znaczenie mają natomiast takie okoliczności, jak ilość poszczególnych skazań podlegających łączeniu oraz istniejący związek pomiędzy tymi przestępstwami, jak również odstępy czasu dzielące

poszczególne czyny. Na wymiar kary łącznej nie ma już natomiast wpływu stopień zawinienia ani stopień społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw. Wymierzając jednakże karę łączną stosuje się zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości wyrażone przez związek przedmiotowo – podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. Na ogół nie ma też powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popelnienie także więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby bowiem do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Tym samym jak wskazano wyżej całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego. Zgodzić się natomiast należy ze skarżącym, iż opinię skazanego z zakładu karnego należy uznać za dobrą. Opinia ta oraz fakt, iż pierwszej grupy przestępstw, tego samego rodzaju, które pozostają w realnym zbiegu P. O. dopuścił się w okresie od 16 lutego 2010 r. do 30 kwietnia 2010 r. przemawia za zastosowaniem względem niego przy wymiarze kary zasady absorpcji i orzeczenie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności.

Mając także na uwadze bliski związek czasowy pomiędzy przestępstwami pozostającymi w drugiej grupie (popełnione w okresie od 1 lipca 2011 r. do 25 września 2011 r.), ich wielość oraz fakt, iż skazany dopuścił się w tym czasie również przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż brak jest podstaw do zastosowania względem P. O. zasady absorpcji, jednak uznał, że wymiar kary łącznej winien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kary 3 lat pozbawienia wolności, orzeczonej za ciąg przestępstw z art. 288 § 1 kk Tym samym zachodziły okoliczności uzasadniające orzeczenie kary łącznej w wymiarze trzech lat i czterech miesięcy pozbawienia wolności. Kara w tym wymiarze nie leży w dolnych granicach jej wymiaru. Jednakże uwzględnia ona związek przedmiotowo – podmiotowy zachodzący między poszczególnymi skazaniami. Wymierzenie przez Sąd Rejonowy kary surowszej nie było celowe i powodowało rażąco surowość zastosowanej represji karnej, nie znajdującej uzasadnienia w okolicznościach sprawy.

Mając na uwadze powyższe rozważania, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k., zaskarżony wyrok łączny podlegał zmianie, jak w pkt. I. Zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie nie był rażąco niesprawiedliwy, ani nie był dotknięty uchybieniami określonymi w art. 439 § 1 kpk. Podlegał więc w pozostałej części utrzymaniu w mocy.

Stosownie do art. 29 ust. 1 ustawy Prawo adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy skazanego koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym.

Natomiast o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych mając na uwadze okoliczność, iż skazany aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności i nie jest zatrudniony odpłatnie.